

Sallinge Andelsmejeris

50-Aars Jubilæum.

Mel.: Jeg en Gaard mig bygge vil.

Her i Dag vi feste vil,
 det er kun saa lige til,
 at vor Fortid vi vil mindes,
 derigennem Traade bindes.
 Derfor trækkes Minder frem,
 som har ligget i et Gem.

Det er godt halvhundred' Aar,
 der fra baade Hus og Gaard
 lyder baade Suk og Klage:
 Lang Tid er der ej tilbage,
 vi kan bli' ved Hjemmet vort.
 Det hele er snart sort i sort!

Da slog Andelstanken Rod,
 førte med sig Fremtid god.
 Vi maa Mejerier bygge,
 saa kan vi os føle trygge.
 Vort eget Smør det er nu skidt,
 og det gi'r os alt for lidt.

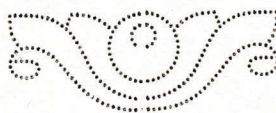
Saa blev Mejeriet bygt,
 midt i Byen laa det trygt,
 samles Folk der vilde gerne,
 saa paa Centrifug' og Kerne.
 Aa, hvor gaar det hele snildt,
 det gamle var og ganske vildt.

De Bestyrere vi fik,
 de ku' alle holde Skik.
 Vi kan ej dem alle nævne,
 dertil har vi ikke Evne,
 men Undtagelse vi gør,
 undskyld om vi ej det bør.

Skorstensgaard og Sørensen
 de tog med sig hver en Ven.
 De ku' ej sig klare ene,
 og saa lod de sig forlene
 med den Ven, som her de fandt,
 de deres Hjerter sammen bandt.

Martin Hansen er ej fejl,
 han kan vel nok være stejl,
 Men han har en dejlig Kone,
 der kan dæmpe ned hans Tone.
 Godt at de hinanden fandt,
 derved begge stort de vandt.

Det har altid gaaet godt,
 selv om det tidt haardt har staaet.
 Vi har altid funden sammen,
 det har altid endt i Gammen,
 og tilsidst vi ønske maa,
 det saadan vil i Fremtid gaa.

Ved

Sallinge Andelsmejeris 50-Aars Jubilæum.

Mel.: Sol er oppe.

Vi vil feste
paa det bedste,
nu et halvt Aarhundred' gik.
Andelssagen
kom for Dagen,
Mejeriet sat i Skik.
Vi de gamle her vil takke,
som ej endte med at snakke,
∴ men fik gjort den første Start. ∴

Midt i Slidet
Mejeriet
skød saa op i syv og firs.
Mange kunde
ingenlunde
tro, at det var helt forkert.
Kornet faldt til bitte Penge.
Det kan ikke gaa ret længe,
∴ vi maa til at lave Smør. ∴

For Aar tilbage
blev der Klage,
Mejeriet er for smaat.
Jorden købtes,
Grunden støbtes,
og det blev saa bygget flot.
Men der var jo dog en Hage,
Vandet her det var en Plage,
∴ for at lave Smør med Lur. ∴

Saa i Sommer
Kedlen kommer,
den gamle ej i Luften sprang,
naar nu bare
det vil vare
med Bekostning næste Gang.
Kuskene maa hurtig køre,
for at de ej Støj skal gøre
∴ Vognene paa Gummi gaar. ∴

Ej vi evne
dem at nævne,
som for Styret staaet har.
Det blev Hansen,
som paa Skansen
længst paa Mejeriet var.
Ærlig Strid og mandig Stræben,
munter Spøg og Skæmt paa Læben,
:: i en Stemning, vred og mild. ::

Ja, et Gilde
er ej ilde,
nu det arrangeret er.
Der var Planer,
vi ej aner,
saadan gaar det ofte her.
Nogle vilde Suppe have,
andre vilde andet lave,
:: men til Slut blev alting godt. ::

Nu vi smiler,
Piger iler
ud og ind for os i Dag,
Mad de byder,
som vi nyder
alle Mand med Velbehag.
Men skal alle Ting sig føje,
maa der vær' et vaagent Øje,
:: alle maa der huskes paa. ::

Gamle Minder
frem de finder
dem, der tager Ordet her,
hvortil Striden
midt i Tiden
henter Stof fra fjern og nær.
Denne Fest den er til Ære,
Mejeriet skal det være,
:: det skal ha' en Skaal! Hurra! ::

BRUNNEN
P. A. HENRIKSEN